

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Iapon Neophytus Bonzio falsò glorianti, quòd in Iesuitam immisisset
dæmone[m], sese, vt eum mendacij redarguat, lube[n]s offert, vt id in
eu[m] tentet, si possit. Tentat Bonzius frustrà, nisi quòd in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

*Iapon Neophytus Bonzio falso glorianti,
quod in Iesuitam immisisset demonem, se-
se, ut eum mendacii redarguat, lubens
offert, ut id in ipsum tentet, si possit. Ten-
tat Bonzius frustra; nisi quod in ethni-
cum astantem, Neophyti loco, demon ir-
ruit. sed innasus Bonzium pugnis egregie
muletat, & à demone liberatus, Chri-
stianus efficitur.*

Ex litter. Iapon. anni circiter 1586.

Iapon recenti tinctus vndâ & Chrisinate,
Quo Christianos inter ascitus, Fidem,
Et Lodoici nomen is adeptus fuit,
Patriâ profectus vrbe dum peregrè foret,
Fortè sacrificulo Bonzio dat se obuium.
Hi capita nempe sacra sunt Iaponiæ,
Maleficiorum belli opifices omnium,
Queis etiam Anernus obsequi frequens solet,
Satellitesque mittere, in quos his lubet.
Bonzius odorans, an suis Vale dijs
Vir hic dedisset, & dedisset se Deo,
Quem colimus, vni, cœpit argutarier,
Et impudentem comminisci fabulam.
"Heus Hospes, inquit, habeo quam narrem tibi
"Rem lepidam & hilarem, & hac in vrbe nuperam.
"Horsum Mæaco soluerat, Legem suam
"Ut vendicaret Sacaini ciuibus,

„Impro-

» Impostor Europæus improbissimus
 » Iesuita, noster vulgus id dat nominis.
 » Vt rumor aures in meas sese attulit,
 » Mora nulla, portum subeo, necdum exscenderat.
 » In navis orâ conspicio spectrum viri,
 » Hominem macellum, pallio pullo grauem,
 » Exoticumque pileo, cui cornua
 » Quaterna quadrum struxerant super comâ;
 » Malè ominatam dexterâ exertâ Crucem,
 » Læuaque globulos is gerebat ligneos.
 » Tunc ego deorum vindices nostratium
 » Manus ad astra subrigo, cælum intuo,
 » Imploro Iaponum Numina, Camos, Fotoquos,
 » Sacas, & Amydas, vt suarum virum
 » Memores in istum malitiæ emissarium,
 » Qui nostra passim Sacra iam pessumdedit,
 » Protinus ab imo Tartaro genium malum
 » Et fortiorem & nequiorem destinent,
 » Qui grauius artus sycophantæ torqueat.
 » Vix tacita verba & pauculas fudi preces,
 » Quando properante ad iussa Diuum dæmone,
 » Iesuita miram hîc edidit comœdiam;
 » Repentè visus ore distortissimo,
 » Iam barrientis instar elephanti, maris
 » Littora quatefacit horridis clamoribus;
 » Iam capite nautas impetit, ferociens
 » Vt taurus; exin vt petulcus simius
 » Bellam choream lubrico instituit pede;
 » Tum inconditis grunnitibus, rigitibus,
 » Is porcus est, is est leo. Dij mali!
 » Quos ille ludos, quos dedit nobis iocos!
 » Nunc velle funem scandere anchorarium,

» Et

» Et dissipatis euolare brachijs,
 » Nunc se in profundum velle visus mergere:
 » O si! at reuinctum turba tandem nautica
 » Cacam in carinam trusit, & compescuit.
 » Domum regredior hoc triumpho nobilis,
 » Totus cachinnis gaudioque diffuens,
 » Et longa mecum mille spectantium phalanx.
 » I stolidè, legem sequitor, imbellem suos
 » A me meoque vindicare robore;
 » Mendiculos venerator Europæ viros,
 » Quos tam benignè, scilicet, demulsumus.
 Hæc Lodoicus aure non pronâ bibens,
 » Vix tenuit iras, sed renidens, Euge, ait,
 » Si te libido mentiendi vellicat,
 » Mentire fascinator ingeniosius,
 » Mentire saltem, vt ne refelli iam queas
 » Illic. Quid illi, quem malè cruciatum ais
 » Ab introacto dæmone, hîc euenerit,
 » Sat nos superque nouimus. Testor tuos,
 » Tuque ipse nosti, ne vel vmbra Bonzîj
 » Vnius ausam congregi, totos dies,
 » Queis Sacarî Iesuita constitit.
 » Quin tu timide, r lepore, conspecto cane,
 » Ipsâ celerior, sole viso, noctuâ,
 » Nônne in cubile condidisti te tuum,
 » Ne te pudore is obuius persunderet,
 » Tuasque tenebras proderet, & inscitiam?
 » Et euocatum, scilicet, dæmon tuo
 » In Iesuitam se dedit! belli logi!
 » Age porro, mendax hac vt horâ pareas,
 » En ego Neophytus, plantula Fidei noua,
 » Ego me meosque facilis artus offero,

„ Vt,

» Vt, queis valere gloriaris viribus,
 » Acheronta totum totus in me despuas.
 » Ne vel capillus vertici incumbens meo
 » Trepidabit vnus. Hoc tamen eâ lege sit,
 » Vt si euocandis è styge in me belluis
 » Labore sudas irritò, hîc nunc propalam
 » Fateare te cudisse, quod nugatus es,
 » Mendacium omni grauius impudentiâ.

Idem pacisci Bonzius non abnuit,
 Et hanc sibi ansam lætus insignem dari,
 Quâ se & suorum robur ostendet deûm,
 Carminibus atris exciando dæmonas
 Hunc in Neophytum, iam iam ad opus accingitur.

Residere saxo Lodoicus proximo
 Iussus, refedit; ac prius frontem Cruce,
 Simulque verbis, queis solemus, munijt.

Vicinus aderat Hospes, is qui dux viæ
 Illi per urbem fors erat, sed ethnicis
 Necdum è tenèbris & periclis erutus.

Vix in sedili Lodoicus saxo
 Sese locarat, quando in altum Bonzius
 Vt entheatus vibrat oculos & manus,
 Subitoque veluti Cælo Auernum misceat,
 Eadem deorsum iactat immenso impetu.

Inter ea tumidam motibus creberrimis,
 Densissimisque sibilis buccam mouet,
 Hirquos subinde, Neophytum versus, rotans,
 An is agitari cœptus, annon turgeat.

Sed hic ferenus spectat, & iocans ait:
 » Macte sacrificule, voti eris compos tui,
 » Mihi barba prurit, talus & nasus rigent.
 » Postquam ore tacito, gestibusque silentibus,

In

In Lodoicum ne vel hilum proficit,
 Grauiore sese Bonzium motu quatit,
 Deinde crepitans verba sesquipedalia,
 Potentia Orcum findere, inuitis dijs
 Deabus illic omnibus, terram pede
 Ritu sonipedis pulsat, hinc vlulabili
 Clangore Sacas & Amydas suos vocat.
 » Tum Lodoicus: Ne sacerdos, ne tona;
 » Moderare voci, dormientes excitas
 » Libidinosos in lupanari deos,
 » Et fabulantes in triclinio deas
 » Vlulando turbas. Bonzium stringit labra,
 Plenaque tonitruum plaustra voluit in stygem,
 Nisi Lodoici tortor inde quispiam
 Aduolet, acerbis se flagellis hoc die
 Tergora deorum nuda Cami & Fotoqui
 Pice redditurum molliora liquidâ.
 Et verò morem gerere dæmon Bonzio
 Optasset equidem, tot rogatus vocibus,
 Tot impetitus execrationibus,
 Et præstò præsentique aderat, hinc circumfremens,
 Hinc more verris impias spumas vomens,
 Crucem Fidemque Lodoici abominans,
 Quæ sua dearent cornua, ungues exuant,
 Dentes reuellant, robur omne dissipent.
 Sed & redire Ditis in furuas domos
 Casso veretur opere, nilque noxius.
 (Namque cruciatus, damna, noxas, noxias,
 Vt pensa, regi dæmones soluant suo,
 In pelle pœnas ni velint, pensi loco.)
 Quid faciat? iras vertere aliò destinat.
 Attonitus hospes Lodoici, Bonzium

M

Insa-

In

Infanientem has improbas infanias
Spectabat oculis nil minus opinantibus;

In hunc repente genius ater insilit,
Nil Christiani veritus in eo symboli.

Vbi sensit hospes hospitem stygium sua
Inire membra, gnarus auctorem mali,
Quo premitur, esse Bonzium, mox & suum
Furere furorem cepit, illum calcibus
Pugnisque mactat, & probris acerrimis,
Donec oneratus, vt decebat, se eripit
Bonzius; & ipse, qui premebat hospitem
Daemon sibi sua consuluit etiam fuga.

Tunc Lodoico liber hospes accidens,
Crucem Fidemque Christianam laudibus
Facundus effert, atque Iaponum dijs
Rite abnegatis, Christianum se fore.

I sacrificule, vendita vires tuas,
Pugnos tibi suos hospes hic gratis dedit,
Vt euocati vim probares demonis.

Maeste Lodoice: si Neophytus id potes,
Quid poteris vbi te maior ardor ac fides
Prouectiorem Iaponiae dabunt tuae?

*Matrona Germana Ministros haereticos om-
nia Fato regi dictitantes egregie deludit,
fictè eos ad prandium opiparum inuitans,
& impransos dimittens.*

Ex Florim. & Galasso.

P Arisinus olim celebris auctor est mihi,
Ausim vt chimæram dicere chimæristimam,
Quam